

CAMILLUS

Jaargang 62

Aflevering 2

bode

December 2017

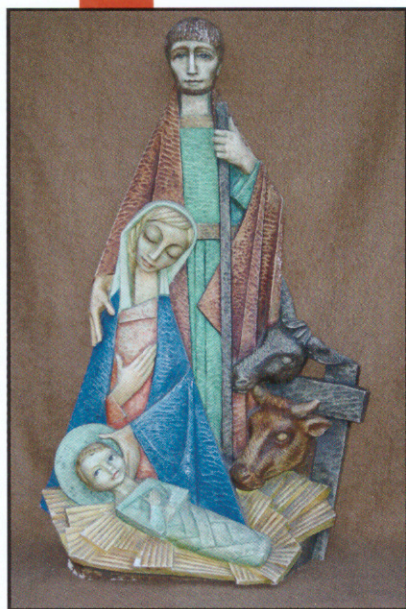
Uitgave van de Camillianen in Nederland

Roermond, Heinsbergerweg 174, 6045 CK, Tel. 0475-321985
Internet: www.camillianen.nl, E-mail: camnl@xs4all.nl

Zalig Kerstfeest

Gelukzalig ben je als het helemaal goed met je gaat en je van je kruin tot je tenen lekker in je vel zit. Dat gevoel heeft vaak te maken met gezien worden. Iets wat er in onze tijd van appen, sms'en en facebook nogal eens bij inschiet, als we gebogen over ons scherpje bezig zijn.

De Franse filosoof Emanuel Levinas legt in zijn werken veel nadruk op het gelaat van de ander als richtinggevend in de ontmoeting tussen mensen. Het gelaat van die ander vraagt ons om mee te werken en bij te dragen aan zijn geluk. Dat vragen wij vaak ook aan God. God toont ons zijn gelaat in Jezus van Nazareth. Hij zegt als het ware Hier Ben Ik. Hij kijkt ons rechtstreeks aan. Hij ziet ons echt en wil bijdragen aan ons geluk. Die belofte wens ik u allen toe. "Moge de Heer het licht van zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn" Numeri 6,25). Gelukkig Nieuwjaar.

Paul Schreur

Rekening voor bijdrage in onze kosten:

NL77 INGB 0001 6901 20

t.n.v. Administratie St. Camillusbode Roermond.

Rekening voor missie-giften:

NL34 RABO 0142 373133

t.n.v. Klooster Camillianen Roermond, inzake missie.

ISSN nr. 0008-221

*Verschijnt gratis
tweemaal per jaar.*

**AFZ.: Camillianen
Heinsbergerweg 174
6045 CK Roermond
Holland**

Banneux en Zuster Trix Coerts, Camilliaan

Opnieuw waren we begin september jl. met een groep van ongeveer 80 personen als pelgrims samen en daarnaast een veertigtal vrijwilligers en vrijwilligsters om een vijftal dagen door te brengen in het onder Luik in België gelegen Banneux. Een Maria bedevaartplaats met een eigen geschiedenis.

Die geschiedenis laat ik even "rusten", maar in dit artikel wil ik graag ingaan op de belevingen en ervaringen van mensen samen op zulk een plek. Een aantal mensen gaat jaarlijks of zelfs tweemaal per jaar mee naar Banneux en tegelijkertijd zijn er altijd weer "nieuwe" mensen die aansluiten en voor de eerste keer meegaan naar Banneux.

- Het is een onderbreking van het alledaagse en een onderbreking van eventueel dagelijkse sleur, die bij velen van ons van tijd tot tijd om de hoek komt kijken.
- Het eventueel "eenzame" gevoel wordt weggenomen door de aanwezigheid van andere mensen met een gedeelde belangstelling ook voor de verschillende vieringen, die er worden aangeboden op kerkelijk/liturgisch gebied. Het is een bedevaart, maar dat neemt niet weg, dat eenieder zelf de keuze maakt om al of niet aan de geboden diensten deel te nemen.
- De hele entourage en setting in Banneux nodigt uit en roept juist diepere gevoelens op van religiositeit....het komt daar als het ware meer "tot leven" en dat doet meer dan goed.
- De onderlinge contacten versterken de band en naar ieders eigen keuze kan men daar meer of minder persoonlijk op ingaan en zo groeit in die dagen een vriendschappelijke sfeer.
- Op andere momenten wordt er naast het samen praten/bijpraten, eventueel gewandeld in de fraaie omgeving, er worden spelletjes gedaan en nu en dan is men er zomaar, zonder dat er iets meteen moet.... Er is volop tijd en ruimte voor ieders eigen behoefte.
- De maaltijden worden samen gehouden en de tussendoortjes van koffie/thee enz. bieden ook volop kans tot onderling contact.
- Ook de nachten worden daar ter plekke in de hospitaliteit doorgebracht en er zijn deskundige mensen die zo nodig voor je klaar staan tijdens de nacht.

Dat alles wordt gedragen en mogelijk gemaakt door de inzet van vrijwillig(st)ers, die verantwoord en deskundig hun taak volbrengen en helemaal ten dienst staan van de bedevaartgangers.

Een groot aantal bedevaartgangers ervaren de beperkingen van het ouder worden aan den lijve en hebben dan ook ondersteuning en hulp nodig. Die steun en hulp is aanwezig en dat kan zijn het helpen bij het naar bed gaan en bij het opstaan; bij toiletbezoek eventueel; het duwen van de rolstoel en/of het begeleiden met de rolator; het delen en innemen van de medicijnen enz. enz. Ook een arts is aanwezig

en staat indien nodig ter beschikking. En nog belangrijker misschien is dat de vrijwillig(st)ers er voor een spontaan contact zijn. Samen met de pastores, die meegaan met de bedevaart naar Banneux. Kortom de hulp en zorg daar ter plekke is niet alleen verantwoord en deskundig, maar ook zeker menselijk warm en respectvol.

Het zijn "geweldige" dagen en het komt niet zelden voor dat er bedevaartgangers zijn die met enige weemoed de

reis naar huis op de vijfde dag weer oppakken..... maar dan wel veelal de accu weer opgeladen hebben en met frisse en nieuwe moed weer "energie" opgedaan hebben om weer verder te gaan.

Zuster Trix Coerts heeft dat werk als vrijwilligster vanuit haar professie als verpleegkundige al een groot aantal jaren gedaan. En om haar te waarderen voor de inzet en betrokkenheid voor het Banneuxwerk heb ik haar laatst de speld mogen overhandigen als een teken van dankbaarheid en erkenning voor het door haar geleverde werk. Maar voor zuster Trix is het nog meer... dit werk in Banneux draagt verder wat zij als religieus bij de Camillianen al is begonnen.... zorg en inzet voor de zieke en kwetsbare mens. Trix, bedankt en proficiat....terecht zuster Camilliaan.

Fr. van Spreeuwel, pastor

Gezondheidscentrum San Camilo in Barranquilla

In een vorige uitgave hebben we U al geïnformeerd over de moeilijke financiële situatie van ons gezondheidscentrum in Barranquilla en er werd al gezinspeeld op een mogelijk sluiten. Helaas moeten we nu melding maken van het feit dat dit sinds 1 maart j.l. is gebeurd en het likwidatie proces in gang is gezet.

De laatste twee jaar hebben we al het mogelijke gedaan om een (financieel) verantwoord voortbestaan te garanderen, maar dit is ons jammer genoeg niet gelukt, ondanks het feit dat we het laatste jaar naar de Gemeente toe "flink onze nek hebben uitgestoken."

Onze hoop was gevestigd op een wet die het recht op contracten veilig stelt voor die privé instellingen zonder winstoogmerk die vóór de intrede van de hervorming in de gezondheidszorg (2001) deel uitmaakten van de publieke gezondheidszorg. Dus daar kwamen wij voor in aanmerking, aangezien we al snel na de aanvang van de start in 1980, contracten hebben gehad met de Provincie en de Gemeente

omdat die nog geen gezondheidscentra hadden in arme wijken van de stad. We hebben dus in feite gedurende die twintig jaar de Staat vervangen en haar taak en verantwoordelijkheid op ons genomen. (zoals ook het geval is met verschillende programma's gecoördineerd door Maria Poullisse, de school Colegio Mixto, en de Bibliotheek).

In 2014 overhandigde de Gemeente ons dan ook een certificaat, dat we er recht op hadden dat de Gemeente en de Verzekeringen die de Gesubsidiëerde Gezondheidszorg* contracteert, ons contracten moesten garanderen. Maar noch de Gemeente zelf noch de Verzekeringen hadden een boodschap aan dat recht dat ons toekwam.

In 2016 verloren we drie van de vijf contracten, en het Bestuur moest begin van dit jaar dan ook concluderen, dat het niet langer financieel verantwoord was door te gaan en ze besloot de dienstverlening m.i.v. 1 maart te stoppen. Dit ook omdat we persé onze verplichtingen naar het personeel toe (75 werknemers) en de toeleveringsbedrijven na wilden komen.

Ontegenzeggelijk kan de Gemeente vandaag de dag zeggen dat ze nu beschikt over een uitgebreid netwerk van gezondheidsinstellingen in de arme wijken en dat iedereen toegang heeft tot gezondheidszorg, in theorie althans, want vaak wordt een patiënt nog zijn of haar recht ontzegt. (In dit opzicht blijft er voor ons een belangrijke taak weggelegd, namelijk op te blijven komen voor dat recht).

Voor ons Centrum zou er vandaag de dag zeker ook nog een belangrijke plaats en functie zijn weggelegd. Daarom hebben we ervoor gevochten om te garanderen, dat de huidige bestemming van het gebouw en het terrein niet verloren gaat. Om die reden hebben we er vrede mee, dat de Gemeente besloten heeft de accommodatie inclusief een stuk van het aanliggend terrein te kopen, om er, zoals het er nu naar uitziet, nieuwbouw te gaan plegen, zodat de plaatselijke bevolking er een nieuw Centrum voor in de plaats krijgt, dat de basiszorg garandeert en qua accommodatie aan al de huidige eisen voldoet.

We troosten ons met de zekerheid en voldoening, dat we sinds de aanvang van de dienstverlening tot begin dit jaar, gedurende ruim 36 jaar, een fundamentele en door de samenleving gewaardeerde bijdrage hebben verleend aan de gezondheid van zo'n vijftig duizend mensen, bewoners van onze wijk la Paz en verschillende omringende wijken.

Zoals gezegd, we blijven ons er sterk voor maken het recht van de armen op een kwalitatieve en humane gezondheidszorg te verdedigen

Huub van Neerven en Cyriel Swinne

nen
n een
Ma-

op de
nsen
er
aar

leel
en.
eid
nde
en
il of

voe-
doet

men
nd-

is
voor

e
er zijn

s, die
van

orden
ulp
; bij
rol-
ezig

Nieuws uit Tanzania

Trommelgeroffel en ritmische zang en dans waren niet van de lucht op 12 en 13 oktober van dit jaar in Dar Es Salaam, Tanzania vanwege de feestelijkheden van de eeuwige geloftes en de **wijding tot diaken** van onze

twee Afrikaanse medebroeders Raymond Athanas Mukhotya en Pascal Mapendo Kakule, beiden behorende tot de Camilliaanse delegatie van de Duitse provincie.

De plechtigheid van de eeuwige geloftes van deze medebroeders vond plaats in de Hl. Camillus parochie in Yombo-Kiwalani. De geloftes werden aanvaard door de nieuwbenoemde overste van de Camillianen in Tanzania, pater Festo Athanas Liheta.

Raymond is de vijfde van tien kinderen en komt uit het midden van Tanzania: Mapendo is de zesde van elf kinderen en is de eerste Congolees in de orde van St. Camillus. Hij werd geboren in Goma, een grote stad in het Noordoosten van de democratische republiek Congo.

Diaken Raymond sluit momenteel zijn studie in bio-ethiek af aan de medische faculteit van de universiteit van Dar Es Salaam. Diaken Mapendo, die zijn studie heeft voltooid, is de verantwoordelijke voor de roeping van de orde in Tanzania. Beiden hopen in de loop van volgend jaar tot priester te worden gewijd.

Daags na het afleggen van de eeuwige geloften nl. 13 oktober werden beiden gewijd tot diaken door kardinaal Polycarp Pengo, aartsbisschop van het bisdom Dar Es Salaam in de kerk van St. Charles Lwanga, Yombo-Dovya, een parochie die geleid wordt door een van de eerste en laatste ? camilliaanse missionarissen uit Nederland, Pater Camille Neuray

De delegatie van Tanzania bestaat momenteel uit tien Camillianen met eeuwige professie, vijf studenten met tijdelijke professie en twee novicen. De Camilliaanse activiteiten variëren van pastoraal werk in de

ziekenhuizen tot de zorg van vier parochies, ook de zorg voor een polikliniek, en de educatie van kleine kinderen in kleuterscholen. Deze activiteiten zijn niet ver van elkaar verwijderd en gesitueerd in een arm gedeelte van de hoofdstad Dar Es Salaam.

Een nieuw project is pas geleden opgestart. De Camillianen waren vanaf 1961 tot 1982 werkzaam in het diocees Morogoro. Door omstandigheden zijn ze van daar in 1982 vertrokken naar het diocees Dar Es Salaam. Nu heeft zich een nieuwe mogelijkheid voorgedaan om terug te keren naar het bisdom Morogoro. Er is een parochie vrijgekomen langs de grote weg van Dar Es Salaam naar Morogoro, zo'n 25 km van Morogoro.

Omdat onze studenten in Morogoro studeerden kwam dit als een Gods geschenk, want in Morogoro betaalden we veel geld voor onderdak etc. Nu kunnen we dat uitsparen, want de financiële situatie voor ondersteuning van onze studenten is niet bepaald rooskleurig. De parochie heet Mikese, is eind tachtiger jaren van de vorige eeuw opgericht en heeft elf buitenposten die allemaal verzorgd moeten worden. Een nieuwe uitdaging voor pater Fidelis Mushi die officieel als pastoor is geïnstalleerd op 12 november jongstleden.

In Mikese wonen dus nu naast de pastoor en diaken Mapendo vier theologie studenten en vier filosofie studenten.

De parochie is ideaal gelegen en biedt veel mogelijkheden voor de pastorale zorg en andere activiteiten.

(Feest Parochie Mikese)

Andere bisschoppen hebben ook een beroep gedaan op de Camillianen om hen bij te staan in de ziekenzielzorg in hun bisdom. Voor het ogenblik hebben we geen manschappen genoeg om daar gehoor aan te geven. Met Gods hulp wellicht in de toekomst.